

Đời Sống Gia đình

Hãy tìm lại 9 điều trân quý này mà chúng ta đã và đang đánh mất

Bởi Ngô Trang

Rural children at the forest.

Xã hội ngày một phát triển, con người cũng ngày càng bị cuốn theo dòng xoáy. Chúng ta nhìn thì tưởng như nhận được rất nhiều, nhưng lại thường hoảng sợ bất an. Chúng ta vẫn mãi miết chạy đi, nhưng lại là một bên truy tìm, một bên vứt bỏ...

Vậy thì rốt cuộc chúng ta đã nhận được những gì, và đã đánh mất những gì?

Cái mất thứ nhất: Yên lòng

Khi còn bé, ở trong nhà cũ, đêm ngủ hầu như không cần phải đóng cửa, càng không lo lắng sẽ mất cái gì.

Mặc dù không có điều hòa, nhưng vẫn mát mẻ yên tĩnh, không khí thật trong lành...

Bây giờ, ở căn nhà lớn rộng rãi, rất cao, rất đẹp, nhưng lâu trên lầu dưới cửa luôn phải đóng chặt, cổng, hàng rào phòng hộ bao kín xung quanh nhà. Tuy vậy, vẫn nơm nớp lo sợ bị mất trộm.

Cái mất thứ 2: Nhiệt tình

Khi còn bé, hàng xóm láng giềng như người một nhà, gần gũi thân mật, có đồ ăn ngon liền mang sang cho nhau.

Nhà ai có chuyện, mọi người xung quanh đều đến chung tay giúp đỡ...

Ngày nay, chúng ta cùng ở trong một cộng đồng, thậm chí sát vách, ở cùng một tầng lầu, mỗi ngày đều gặp mặt nhau, nhưng có khi hoàn toàn không biết nhà bên cạnh là ai.

Cái mất thứ 3: Sức khỏe

Khi còn bé, mấy đứa con nít ở nông thôn thích nhất là ra sông ra đồng bắt tôm cá, hoặc lên vào vườn hái mấy quả dưa leo, trái cây tươi ngon ăn tại chỗ...

Ngày nay, trong siêu thị, cá con nào cũng to, rau quả đóng gói trông cũng rất đẹp. Nhưng mà cho dù có rửa bao nhiêu lần, vẫn lo lắng chưa sạch, không ai dám chắc đồ mình ăn là có đảm bảo hay không.

Cái mất thứ 4: An toàn

Khi còn bé, trẻ nhỏ luôn tùm 5 tùm 3 trên đường vui cười đùa giỡn, đuổi bắt nhau, thỉnh thoảng cũng chỉ có mấy con chó vàng chạy ngang qua, đám trẻ lượm sỏi ném chúng cười thích thú...

Ngày nay, xã hội phát triển đi lên, đường càng ngày càng rộng, xe cộ cũng càng nhiều. Tuy nhiên, đi đường luôn phải chú ý, không thể thoải mái nô đùa như xưa, bởi vì nguy hiểm có thể xảy ra bất cứ lúc nào!

Cái mất thứ 5: Hoài niệm

Khi còn bé, tiệm chụp ảnh không nhiều lắm, một năm cùng lắm cũng chỉ được đi chụp ảnh một vài lần. Mỗi tấm hình đều rửa ra thì mới xem được, nên ai cũng cho vào khung ảnh, giữ gìn thật cẩn thận kỹ càng. Mỗi lần lấy ra xem, đều là ngập tràn những hồi ức!

Ngày nay, có khi vài năm cũng không đến tiệm chụp ảnh, camera, điện thoại, ipad... lúc nào cũng ở bên người. Tự chụp, chụp đồ ăn, chụp phong cảnh...

Đôi khi, chụp nhiều đến nỗi đầy cả bộ nhớ, nhưng những hồi ức, những lưu niệm thực sự thì lại chẳng có mấy!

Cái mất thứ 6: Thỏa mãn

Ngày xưa, quần áo con nít chỉ có vài màu sắc đơn giản, hơn nữa còn mặc lại quần áo cũ của anh chị để lại, nhưng

mỗi bộ đều là bảo bối của chúng ta, vô cùng thích thú, vô cùng hài lòng!

Ngày nay, quần áo đủ màu sắc, kiểu dáng khác nhau, tủ quần áo treo đầy ắp, nhưng luôn cảm thấy mình còn thiếu, không đủ đẹp, không có quần áo như ý để mặc...

Cái mất thứ 7: Đơn giản

Khi còn bé, đồ chơi không có nhiều, chỉ là những thứ bi, bao cát, dây chun,... không phong phú, nhưng chúng ta có thể chơi một trò chơi cả ngày, mà vẫn thấy vui vẻ!

Xã hội phát triển càng lúc càng nhanh, chúng ta cũng càng ngày càng bận rộn. Ngày nay, trong điện thoại di động lúc nào cũng có bạn online, trong nhà ai cũng có đồ chơi đắt tiền. Mặc dù khoa học kỹ thuật đã mang đến các loại hình giải trí vô cùng đa dạng, nhưng chẳng còn có bạn bè thân mật khăng khít như khi còn bé nữa.

Cái mất thứ 8: Tự do

Khi còn bé, cả vùng chỉ có một rạp chiếu phim, thậm chí người dân bình thường không đi xem được, có thể xem lại trên TV cũng không nhiều!

Có khi trong thôn chiếu phim ngoài trời, đám bạn chúng ta liền tụ tập lại với nhau, leo lên cây, ngồi trên mái nhà, mang theo hạt dưa ở nhà đi cùng nhau nhấm nháp, niềm vui thật vô tận!

Ngày nay, rạp chiếu phim ngày càng nhiều, phim 3D, phim Hollywood... tha hồ tuyển chọn. Xếp hàng mua vé, chọn vị trí trên mạng hết sức tiện lợi dễ dàng. Tuy nhiên, khi đến xem, người ngồi bên cạnh là ai cũng không biết. Toàn là khách đến xem, xem xong ai về nhà lấy!

Cái mất thứ 9: Chân tình

Ông nội lấy bà nội, chỉ cần nửa đấu gạo; ba lấy mẹ, cũng chỉ cần nửa con trâu.

Chỉ cần vậy là có thể kết hôn, nhận một tờ giấy đăng ký kết hôn, mở một tiệc rượu là xong, đồ ăn cũng chỉ có vài món đơn giản, nhưng thực sự rất vui vẻ. Rồi cứ vậy sống hạnh phúc với nhau, chẳng biết đến khái niệm người tình bồ nhí là gì.

Ngày nay, lễ cưới xa hoa, tiệc tùng đình đám. Tuy nhiên, nhiều đôi lứa sống với nhau dăm bữa nửa tháng đã chán chường. Thậm chí còn ngoại tình, đánh ghen... hầu như nơi nào cũng có.

Quả thực, cuộc sống ngày nay, chúng ta vẫn luôn cho rằng đủ đầy, phát triển. Tuy nhiên, bên cạnh những điều tốt, chúng ta đã để vụt mất quá nhiều thứ. Nếu không phải hồ thẹn thì có thể nói rằng, chúng ta đang ngày càng trở nên 'nghèo khó' nhất thế gian